

veden před vstupem tohoto zákona v účinnost.

§ 3.

(1) Osobám, které v den vstupu tohoto zákona v účinnost si zachovávají nároky placením uznávacího poplatku podle ustanovení § 58 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., zůstává právo zachovávat si nároky podle uvedeného ustanovení i po účinnosti tohoto zákona až do opětného vstupu do pojištění.

(2) Doba, po kterou se platí uznávací poplatky, nepočítá se do doby přerušení podle § 59 a § 113, odst. 3.

(3) Takto zachované nároky zanikají, zůstane-li dotyčná osoba se zaplacením poplatku déle než jeden rok v prodlení nebo vznikla-li povinnost k převodu podle §§ 113 až 115.

(4) Osoby, kterým v den vstupu tohoto zákona v účinnost neuplynula ještě podle § 58 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n. lhůta pro zachování nároků, mají právo pokračovati dobrovolně v pojištění. Toto právo zaniká, nebylo-li do konce šestého měsíce ode dne účinnosti tohoto zákona zapláceno pojistné aspoň za jeden příspěvkový měsíc. Pokud lhůta podle § 60, odst. 2 jest příznivější, zůstává tato lhůta nedotčena.

(5) Osobám, kterým se v den vstupu tohoto zákona v účinnost zachovávají nároky podle § 57 zák. č. 26/1929 Sb. z. a n., zůstávají tyto nároky zachovány podle uvedeného ustanovení, pokud lhůta uvedená v §§ 57 a 58 ve znění této novely není pro ně příznivější.

§ 4.

Ustanovení § 176, odst. 2, 3 a 4 ve znění této novely mají účinnost ode dne 1. ledna 1929.

Ustanovení závěrečná.

Čl. IV.

§ 1.

Pokud tento zákon nestanoví jinak, nabývají jeho ustanovení účinnosti prvním dnem měsíce po vyhlášení.

§ 2.

Tento zákon provede ministr sociální péče v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Meissner v. r.

118.

Vládní nařízení

ze dne 15. června 1934,

kterým se prodlužuje platnost hromadných smluv pracovních.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona ze dne 9. června 1933, č. 95 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, prodloužené zákonem ze dne 15. listopadu 1933, č. 206 Sb. z. a n.:

§ 1.

Hromadné smlouvy pracovní, pokud upravují otázky mzdové (platové), ujednané mezi jedním nebo několika zaměstnavateli, nebo jejich jednou nebo několika odborovými organisacemi (korporacemi) a jednou nebo několika odborovými organisacemi (korporacemi) zaměstnanců, platné v den účinnosti tohoto nařízení, nemohou býti vypovězeny do 30. dubna 1935. Pokud takovéto hromadné smlouvy upravují podmínky platnosti i po 30. dubnu 1935, zůstávají tato ujednání nedotčena.

§ 2.

V závodech, kde v době mezi dnem 1. ledna 1933 a dnem nabytí účinnosti tohoto nařízení byla v platnosti hromadná smlouva pracovní, která pak zanikla nebo byla vypovězena, platí do 30. dubna 1935 sazby mzdové (platové) platné v den účinnosti tohoto nařízení, pokud nebyly nebo nebudou ujednaný pro tyto závody nové hromadné smlouvy.

§ 3.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr sociální péče, a pokud jde o podniky podléhající obecnímu hornímu zákonu, ministr veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Trapl v. r.

Dr. Krčmář v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dostálek v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Hodža v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Spina v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Šrámek v. r.